

Schriftelijke vragen

ex Artikel 36 Reglement van Orde gemeenteraad Wassenaar

Van	College B&W	Verzonden	VERZONDEN 15 FEB. 2017
Referentie		Kenmerk	Z/17/4094/15395
Datum	14 februari 2017	Pagina	1 van 10
		Bijlage(n)	
Onderwerp	Beleidsplannen schuldhulpverlening en sociaal domein		

Geachte heer, mevrouw,

Door de DLW-fractie zijn op 12 januari 2017 vragen gesteld met betrekking tot Beleidsplannen schuldhulpverlening en sociaal domein. Op 23 januari jl. heeft u een deel van de antwoorden ontvangen. Het betreft de antwoorden op de vragen 1, 10, 11, 13, 19, 23 en 29. Voor de volledigheid hebben we deze antwoorden nogmaals toegevoegd. De beantwoording van de andere vragen treft u hieronder aan. Mocht u naar aanleiding van onderstaande antwoorden nog vragen hebben dan heeft u de mogelijkheid om deze vragen tijdens een raadsvergadering te stellen of een werkbezoek af te leggen bij Werk & Inkomen.

Schuldhulpverlening en transformatie sociaal domein zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. In de Wet Maatschappelijke Ondersteuning (WMO, artikel 1.2.1) staat dat een gemeente verplicht is maatwerkvoorzieningen te verstrekken voor hen die het nodig hebben. Dan houdt meer in dan schuldhulpverlening alleen.

„..een ingezetene van Nederland komt overeenkomstig de bepalingen van deze wet in aanmerking voor een maatwerkvoorziening, bestaande uit: a. door het college van de gemeente waarvan hij ingezetene is, te verstrekken ondersteuning van zijn zelfredzaamheid en participatie, voor zover hij in verband met een beperking, chronische psychische of psychosociale problemen niet op eigen kracht, met gebruikelijke hulp, met mantelzorg of met hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk voldoende zelfredzaam is of in staat is tot participatie”

Dat heeft als gevolg dat de gemeente geen bemiddelende rol heeft maar zelf moet handelen. Dat houdt weer in dat de professionals handelingsbevoegdheid moeten hebben en daarover wil de fractie van Democratische Liberalen Wassenaar wil graag de volgende vragen schriftelijk beantwoord krijgen nog ruim voor de komende raadsvergadering waarin deze onderwerpen behandeld worden.

Vraag 1:

Kan of moet de bereikbaarheid van het team voor een schuldhulpvraag ook niet ook voor alle andere hulpvragen gelden?

Antwoord 1:

Er wordt niet gewerkt vanuit wijkteams, maar een vraag om ondersteuning of hulp (bijvoorbeeld schuldhulp) kan altijd bij de gemeente worden gemeld. Waarna één van onze consultants met de inwoner om tafel gaat en via een gesprek de ondersteuningsbehoefte in kaart brengt. Waar nodig wordt vanuit meerdere disciplines de nodige hulpverlening verleend.

Vraag 2:

Doen wij geen zaken dubbel?

Antwoord 2:

Wij zijn niet bekend met deze organisatie (organisatie voor schuldhulpvragen voor iedereen die in dienst is van de overheid). Er zijn wel werkgevers (waaronder een aantal gemeenten) die een actieve rol pakken en als goed werkgever schuldhulpverlening aanbieden als dit aan de orde is. De gemeentelijke afdeling schuldhulpverlening is toegankelijk voor alle inwoners, er worden dan ook geen zaken dubbel gedaan.

Dan naar de beleidsplannen

Vraag 3:

Zijn er harde cijfers of multiprobleem gezinnen en mensen met meerdere problemen doortastender geholpen worden dan voor de decentralisatie? Vraag is ook; kan het nog beter?

Antwoord 3:

Nee, er zijn geen harde cijfers. Er is wel een overleg waarin casussen worden besproken en gemonitord. Het verschil zit er vooral in dat vanaf de decentralisaties de casuïstiek wordt doorgeleid naar ons ACT-team, waardoor meer coördinatie van professionals en controle op proces plaatsvindt. Daarnaast willen we u meegeven dat een stapeling van maatregelen vanuit de verschillende wetten niet gedeeld mogen worden vanwege privacy.

Vraag 4:

Is er al eens onderzocht is wat de eerste echte schulden zijn waardoor men in de schuldschroef terecht komt?

Antwoord 4:

Dit hebben we niet onderzocht. Uit landelijk onderzoek blijkt dat vooral mensen die een langdurig inkomen op minimumniveau hebben en voor onverwachte uitgaven staan een problematische schuldensituatie geraken.

Vraag 5:

Welke preventieve maatregelen zijn al onderzocht en welke zijn al genomen?

Antwoord 5:

Afgelopen periode hebben we diverse doelgroepen waaronder ouderen, jongeren en ondernemers en huisbezitters actief benaderd over de mogelijkheden van schuldhulpverlening en hierover voorlichting gegeven via themabijeenkomsten. Ook worden er cursussen gegeven voor onder andere het ordenen van de administratie en worden vrijwilligers ingezet als preventieve schuldhulpverlener.

Vraag 6:

Welke bevoegdheden heeft het team zelf mbt kwijtscheldingen, woningtoewijzing, voorrangverklaringen, het aflossen van schulden, het verlenen een saneringskrediet, het wegsturen van de jeugdbeschermer, het regelen van een ander huis etc.

Antwoord 6:

Plangroep zorgt voor de curatieve schuldhulpverlening en is dan ook bevoegd om aflossingsregelingen te treffen met schuldeisers. Plangroep heeft nauwe samenwerking en convenanten met energiebedrijven, woningbouwverenigingen, etc.

Een jeugdbeschermer komt in een gezin als het kind door de rechter onder toezicht is gesteld. Ouders houden het gezag maar het wordt gedeeld met een gecertificeerde instelling. De jeugdbeschermer voert de maatregel uit. Ouders kunnen de maatregel niet negeren maar als het niet klikt met de jeugdbeschermer wordt er in overleg gekeken hoe dit op te lossen.

Vraag 7:

Voor welke zaken hebben de professionals een mandaat?

Antwoord 7:

Binnen het sociaal domein zien we steeds meer ontkokering en weten hulpverleners elkaar te vinden. Daar waar consultants geen mandaat hebben, kunnen ze altijd opschalen binnen de organisatie bijvoorbeeld naar het ACT-team, de teamleider of afdelingshoofd die het mandaat wel heeft. We leveren altijd maatwerk.

Vraag 8:

Mogen de professionals jeugd- en volwassen ggz of uitkeringen vaststellen, schuldhulpverleningstrajecten vaststellen, bijzondere bijstand toezeggen, handhaven of boetes uitdelen, snel besluiten nemen mbt passend onderwijs? Hebben zij de beschikking over (urgentie) woningen?

Antwoord 8:

Professionals van jeugd- en volwassen ggz mogen op bovengenoemde terreinen geen besluit nemen. Wel wordt integraal opgetrokken zowel professionals intern als externe professionals.

Vraag 9:

Kunnen de professionals pgb's indiceren en herindiceren?

Antwoord 9:

Als met professionals de consultants van de gemeente binnen het sociaal domein wordt bedoeld dan hebben zij de bevoegdheid om pgb's te indiceren en herindiceren.

Vraag 10:

Anders gezegd, kunnen de teams 'doen wat nodig is', Veel voorzieningen zijn nog aan beleidskokers gebonden. Dat belemmert ze om daadwerkelijk maatwerk te leveren waar dat nodig is.

Antwoord 10:

Binnen het sociaal domein zien we steeds meer ontkokering en weten hulpverleners elkaar te vinden. Daar waar consultants geen mandaat hebben, kunnen ze altijd opschalen binnen de organisatie bijvoorbeeld naar het ACT-team, de teamleider of afdelingshoofd die het mandaat wel heeft. We leveren altijd maatwerk.

Vraag 11:

Werken de professionals als geheel alsmede individueel inderdaad generalistisch zoals beoogd?

Antwoord 11:

Binnen de gemeente zijn zowel generalisten als specialisten op gebied van sociaal domein. Daar waar nodig wordt een specialist of generalist ingezet afhankelijk van de problematiek dan wel vraag.

Vraag 12:

Er wordt gewerkt volgens het principe 'één gezin, één plan, één regisseur', maar is er ook sprake van 'één budget'. Een budget waaruit een gezinsmaatwerkbudget gegeven kan worden waar dan de hulpverlener(s) mandaat over hebben?

Antwoord 12:

Binnen het sociaal domein wordt niet gewerkt met een maatwerkbudget. Samen met de inwoner die een hulpvraag heeft, wordt nagegaan welke ondersteuningsbehoefte vanuit de gemeente nodig is. Deze hulp wordt dan geboden, we leveren immers maatwerk.

Vraag 13:

Is er gedacht aan of reeds sprake van een ontschotting van gelden tbv schuldhulpverlening?

Antwoord 13:

De budgetten van het sociaal domein vallen binnen één programma namelijk programma 6 Sociaal Domein. Via de begroting doet het college voorstellen aan de raad om inzicht te geven hoe we het geld binnen het sociaal domein willen inzetten. Het budgetrecht ligt bij de raad.

Vraag 14:

Er zijn nu zeer hoge drempels voor de bijzondere bijstand maar er zijn tegelijkertijd weinig potjes voor bijzondere bijstand. Dat zijn groepen die op de rand kunnen staan om in de schuldhulp te raken. Wat zijn er voor mogelijkheden om daar problemen te voorkomen?

Antwoord 14:

De coördinator minimabeleid brengt alle regelingen onder aandacht van de doelgroep om de drempel zo laag mogelijk te maken. Er is wel de wens voor een potje, maar dat is er nog niet. In het beleidsplan SHV is dit als volgt omschreven (paragraaf 1.6, pagina 8): Omdat er veel samenhang is tussen problemen op het gebied van financiën en andere (im)materiële zaken, is het een uitdaging bij de verdere ontwikkeling van het beleidsplan Sociaal Domein/Sociaal Kompas om deze samenhang goed in te bedden en een gezamenlijke oplossingsrichting te bepalen. Daarbij zou kunnen worden gedacht aan gezamenlijke financiering van deze in elkaar overlopende problematiek. We nemen dit mee in de evaluatie van het minimabeleid.

Vraag 15:

Wat zijn de risico's bij de doelstellingen?

Antwoord 15:

Het is niet duidelijk naar welke doelstellingen wordt verwezen, daarom kan de vraag op dit moment niet worden beantwoord.

Vraag 16:

Zijn de teams ook handelingsbevoegd om leerlingenvervoer binnen 6 km in de passend onderwijs zorgplicht te regelen?

Antwoord 16:

Neen, want alleen de ouders/verzorgers kunnen een aanvraag voor leerlingenvervoer bij de gemeente indienen. Zie over zorgplicht ook het antwoord bij vraag 25.

Vraag 17:

Welke collectieve oplossingen en initiatieven zijn (of worden) ontwikkeld samen met burgers en vrijwilligers uit de wijk? Juist daarin ook de kracht schuilt van het wijkgericht werken: het betrekken van bewoners bij de uitdagingen waar de buurt voor staat.

Antwoord 17:

Preventieve schuldhulpverlening wordt uitgevoerd door vrijwilligers van de SMOW. Daarnaast hebben we sinds vorig jaar de thematafel schuldhulpverlening. Hier zitten gemeente en externe partijen denk aan Kwadraad, SMOW inclusief schuldhulpmaatje. Tijdens deze thematafels wordt onder andere expertise uitgewisseld, aandachtspunten benoemd en afspraken gemaakt. Er zijn enorm veel initiatieven waar de gemeente geen of weinig weet van heeft. Dit hoeft ook niet, inwoners doen dit al jaren vanuit eigen kracht en het is mooi dat dit zo ontstaat en mensen zelfredzaam zijn. De meeste initiatieven die in samenwerking met de gemeente worden gerealiseerd liggen op het gebied van groen. De

straatambassadeurs die ooit door wijkvereniging de Burgweij in het leven zijn geroepen worden overgenomen door andere verenigingen en de pilot Sportclub als buurthuis van de toekomst is gestart bij Blauw Zwart, hier komen sporters, vrijwilligers en buurt samen.

Daarnaast zijn burgerinitiatieven en kleinschalige welzijns- en zorginitiatieven in de buurten bevorderd en gefaciliteerd door:

- steeds meer in de wijk aanwezig te zijn en diverse sleutelfiguren, groepen en netwerken te leren kennen waardoor de betrokkenheid bij (kleinschalige) initiatieven in de wijk wordt vergroot;
- het stimuleren van landelijke welzijnsactiviteiten zoals NL Doet, Burendag, Straatspeeldag, opschoondag etc.;
- het nog beter inbedden van burger- en overheidsparticipatie in de organisatie. Wijkmanagement maakt hier onderdeel van uit.

Vraag 18:

Omdat ook vrijwilligers ingezet worden hoe is het met de privacy op alle niveaus geregeld?

Antwoord 18:

De afhandeling van meldingen en aanvragen worden door consultants van de gemeente afgehandeld. Als gemeente hebben we een reglement rondom privacy. Op het moment dat een vrijwilliger wordt ingezet wordt/is aan de inwoner toestemming gevraagd.

Vraag 19:

Mocht het maatwerkbudget niet voldoende zijn om de noodzakelijke oplossing voor elkaar te krijgen, omdat wettelijk vastgelegde regels in de weg zitten, kan de professional dan een bureaucratisch moratorium aanvragen of instellen bij de gemeente (in het geval van lokale verordeningen) of bij het Rijk (in het geval van landelijke wetgeving)?

Antwoord 19:

Binnen het sociaal domein wordt niet gewerkt met een maatwerkbudget. Samen met de inwoner die een hulpvraag heeft, wordt nagegaan welke ondersteuningsbehoefte vanuit de gemeente nodig is. Deze hulp wordt dan geboden, we leveren immers maatwerk.

Vraag 20:

Op welke wijze worden zorgmijders alsnog bereikt?

Antwoord 20:

Als inwoners een melding hebben gedaan, in aanmerking komen voor ondersteuning vanuit de gemeente, maar besluiten om hier geen gebruik van te maken dan bellen we inwoner na. Dit om na te gaan of de ondersteuning alsnog nodig is of dat de inwoner zelf voor een passende oplossing heeft gezorgd. Daarnaast hebben we een zorgoverleg waarin zorg over inwoners kan worden besproken. Indien nodig

kan actie worden ondernomen. Echter zorgmijders die we niet kennen, daar kunnen we geen actie op ondernemen.

De volgende vragen zijn wat meer gericht op het sociale domeinplan;

Vraag 21:

Is de uitbreiding van de flitsbalie mogelijk van alleen bijstandsgerechtigden naar alle burgers?

Antwoord 21:

Het is niet mogelijk om de flitsbalie uit te breiden naar alle burgers, want de flitsbalie kan de aanvragen van de bijstandsgerechtigden afhandelen omdat de inkomensgegevens en de vermogensgegevens bekend zijn.

Vraag 22:

Hoe is geregeld dat een familiegroepsplan niet als dwang/drangmiddel ingezet worden. Dit is nl een keuze van de ouders?

Antwoord 22:

In de Jeugdwet is opgenomen dat elk gezin zelf een familiegroepsplan kan opstellen en met dat plan naar de gemeente kan komen (lees Centrum Jeugd & Gezin) en daar wordt samen met ouders en kinderen besproken wat ze zouden willen bereiken. Mocht het CJG besluiten dat het familiegroepsplan te weinig houvast biedt voor hulpverlening wordt er samen met ouders aanvullend een 1gezin1plan opgesteld. In de praktijk is er nog geen gezin met een familiegroepsplan naar het CJG gekomen.

Het Centrum Jeugd & Gezin kan geen dwang uitoefenen. Dat kan alleen door gecertificeerde instellingen worden gedaan als een kind onder toezicht staat.

Bij drang is er sprake van ernstige zorgen vanuit de hulpverlening over de bedreigde ontwikkeling van het kind en gaan hulpverleners in gesprek met ouders om hun zorgen te delen en wordt er alles aan gedaan om in gezamenlijkheid de bedreiging op te lossen en veiligheidsafspraken te maken.

Vraag 23:

Hoe denkt de wethouder hoe jongeren in de hulpverleningstrajecten kunnen worden begeleid die chronisch ziek worden?

Antwoord 23:

Als een inwoner de ondersteuning niet zelf of met zijn eigen omgeving kan regelen en er ondersteuning vanuit de gemeente nodig is, dan wordt dit geleverd. We leveren maatwerk.

Vraag 24:

Het gehandicaptenebeleid en ouderenbeleid is niet beschreven in het sociale beleidsplan?

Antwoord 24:

We zijn nog in een traject om te komen tot een nieuw beleidsplan sociaal domein. Sinds 2015 hanteren we geen doelgroepenbeleid meer, de benodigde ondersteuning vanuit de gemeente is voor iedereen die

dit nodig heeft en zelf niet kan regelen. Het geldt dus voor iedereen ongeacht afkomst, geslacht, leeftijd of handicap. (zie de internationale verdragen op dit gebied)

Vraag 25:

In de stukken missen wij beleid passend onderwijs en met name is de zorgplicht niet omschreven

Antwoord 25:

Scholen hebben met invoering van passend onderwijs de zorgplicht gekregen. Zij zijn verantwoordelijk om leerlingen die extra ondersteuning nodig hebben een passende plek te bieden. Uiteraard hebben de ouders hier ook een rol in. Daarnaast maken scholen (eventueel via een samenwerkingsverband) afspraken met de gemeenten in deze regio over de inzet en afstemming met (jeugd)zorg. Hierdoor kan gezamenlijk maatwerk worden geleverd. In de startnotitie beleidsplan sociaal domein, wordt daarom wel verwezen naar het zorgen voor samenhang op gebied van bijvoorbeeld wonen en onderwijs. Ter informatie geven we u hieronder nog enige uitleg rondom het passend onderwijs:

School heeft zorgplicht

Ouders melden hun kind schriftelijk aan bij de school van hun keuze. Verwachten ze dat hun kind extra ondersteuning nodig heeft, dan geven ze dit meteen aan. Ook als ouders hun kind bij meerdere scholen hebben aangemeld, moeten ze dit bij de aanmelding aangeven. In dat geval krijgt de school van eerste voorkeur de zorgplicht. Dat betekent dat die school de taak heeft om het kind een passende onderwijsplek te bieden.

Samenwerkingsverbanden van scholen in de regio

Om ervoor te zorgen dat alle kinderen een passende plek krijgen, hebben scholen regionale samenwerkingsverbanden gevormd. In het primair en het voortgezet onderwijs zijn in totaal 152 samenwerkingsverbanden opgericht (77 in het po en 75 in het vo). In deze samenwerkingsverbanden werken het regulier en speciaal onderwijs (cluster 3 en 4) samen. De scholen in het samenwerkingsverband maken afspraken over onder andere de begeleiding en ondersteuning die alle scholen in de regio kunnen bieden en over welke leerlingen een plek kunnen krijgen in het speciaal onderwijs. Ook maakt het samenwerkingsverband afspraken met de gemeenten in de regio over de inzet en afstemming met (jeugd)zorg.

Financiering extra ondersteuning

De samenwerkingsverbanden ontvangen geld voor extra ondersteuning. Dit wordt verdeeld op basis van de afspraken die in het samenwerkingsverband zijn gemaakt over de scholen. Zo is meer maatwerk mogelijk en kan het geld zo veel mogelijk worden gebruikt voor ondersteuning op de reguliere school en in de klas. Uit de middelen betaalt het samenwerkingsverband ook het (voortgezet) speciaal onderwijs ((v)so) voor het aantal leerlingen dat vanuit samenwerkingsverband daar is ingeschreven.

Vraag 26:

DLW wil ook graag aandacht voor arbeidsverdrinking?

Antwoord 26:

Het tegengaan van verdringing is een van de uitgangspunten. Bij de uitvoering van de tegenprestatie wordt gekeken naar het uitvoeren van maatschappelijk nuttige activiteiten waardoor verdringing van de arbeidsmarkt niet aan de orde is. Daarnaast is het tegengaan van verdringing meerdere malen genoemd in de re-integratieverordening.

Vraag 27:

Wat zijn nu de concrete lijnen in beide plannen en wie doet wat en waar?

Antwoord 27:

Uitgangspunt in beide plannen is dat de inwoner zelf aan zet is om zaken te regelen (eigen kracht). Als het niet lukt om dit op te pakken samen met de omgeving (denk aan partner, familie, burens of vrijwilligers) kijkt de gemeente waar ondersteuning vanuit de gemeente nodig is. Hierbij wordt integraal gewerkt en maatwerk geleverd. We maken daarbij gebruik van vijf doelen uit het door u op 29 maart 2016 vastgestelde document "De strategische visie monitoring en verantwoording sociaal domein".

Vraag 28:

De bijzondere bijstand is nu niet gelijk in de 3 deelnemende gemeente. Hoe kan het beleid dan gelijk zijn?

Antwoord 28:

Het beleid is in de drie gemeenten op hoofdlijnen gelijk met zoveel mogelijk overeenstemming, maar op een aantal punten zijn verschillen (couleur locale)

Vraag 29:

Laat Wassenaar zich dan niet belemmeren door samenwerking met de andere gemeenten mede omdat er maar een preventiecoördinator voor 3 gemeenten is?

Antwoord 29:

De samenwerking vormt geen belemmering. De preventiecoördinator kan haar taken en samenwerking met de ketenpartners goed uitvoeren.

Vraag 30:

Is er hulp mogelijk voor kinderen die studeren EN bijdragen aan een minimagezin?

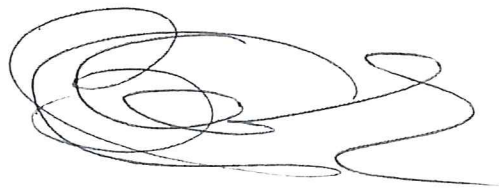
Antwoord 30:

Als kinderen onder de 18 jaar zijn en studeren dan is er een minimagezeling voor de nodige hulp denk aan maatschappelijke participatie (tegemoetkoming loopt dan via de ouders). Als de kinderen ouder zijn dan 18 jaar en studiefinanciering ontvangen dan wordt dit inkomen in principe toereikend geacht. In bijzondere individuele omstandigheden is bijzondere bijstand mogelijk.

Met vriendelijke groet,
burgemeester en wethouders van Wassenaar,

de secretaris,
H.I.P. Oppatja

de burgemeester,
Ch.B. Aptroot